

Když žijí zemědělci a myslivci ve vzájemné symbióze

zeptali jsme se

Na letošních Národních mysliveckých slavnostech na Ohradě jsem měl možnost na pódiu uvádět také předání cen oceněným subjektům v rámci soutěže Honitba roku. Jedním z oceněných počinů bylo také společné hospodaření zemědělců a myslivců na dohled od Valašského Meziříčí, kde je hlavním hybatelem dění zemědělská společnost Agrotech.

Majitelem firmy je Ing. Jindřich Šnejdrla, sympatický usměvavý muž, jehož jsem si vybavil ještě z doby jeho působení v politice. Velmi ochotně souhlasil s návštěvou a věnoval mi skoro celý den svého drahocenného času.

Začneme, prosím, tradičně otázkou, jak jste se k myslivosti dostal a od kdy jste myslivec?

Já jsem svůj první lovecký lístek získal v roce 1976, to už je hodně dávno. Nepocházím sice z myslivecké rodiny, ale vždy mě to k myslivosti táhlo. Jsem rodák z Choryně, což je jen pět kilometrů od Poličné. Otec pocházel ze selské rodiny a možná jeho děda a praděda myslivci byli. Měl jsem k přírodě vždy blízko, začalo to lovem ryb na řece Bečvě a když jsem měl možnost si udělat na střední škole lovecký lístek, tak jsem toho využil. V prvních letech to bylo složitější, studoval jsem vysokou školu, bylo málo času a málo peněz na nákup zbraně, ale pak, když jsem začal pracovat v zemědělském družstvu v Poličné, tak první, co jsem si pořídil, byl uherskobrodský kulobrok ráže .243 Winchester. Od té doby se plně věnuji myslivosti až do dnešních dnů.

A nyní, s dovolením, trochu z profesního života. Pamatuji si vás jako náměstka ministra zemědělství, byl jste viceprezidentem Agrární komory...

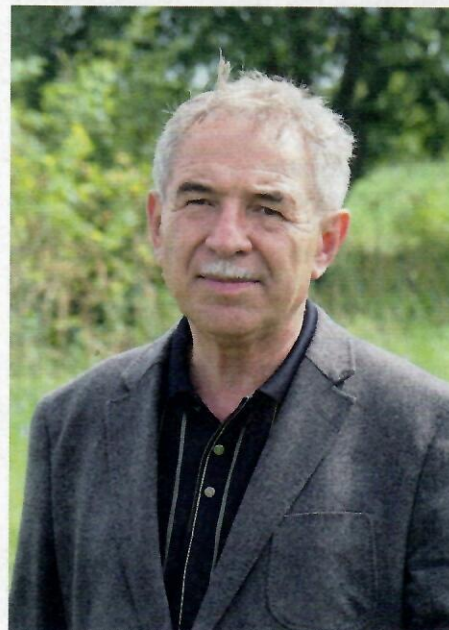
Já se celý život zabývám profesně zemědělstvím a měl jsem to štěstí, že jsem byl vždy ve správný čas na správném místě. V roce 1992 jsem byl zvolen do funkce předsedy místního zemědělského družstva. Ta doba nebyla vůbec jednoduchá, naši předchůdci družstvo řídili tak,

jak řídili, nebudu to hodnotit, ale dostali jsme se do situace, kdy dál tak fungovat už nešlo. Zemědělské družstvo jsme proto rozdělili a vytvořili jsme několik společností, jedna se jmenuje Agrotech. V té společnosti jsem byl nejprve jedním ze společníků, dnes jsem jediným společníkem, celou dobu tuto společnost vedu, s výjimkou dvou let, kdy jsem měl tu čest dělat panu ministru Jurečkovi komoditního náměstka.

To vás politika tak odradila?

Vůbec ne, naopak, byla to pro mě obrovská škola života, kdy jsem dokázal realizovat svoje pohledy na zemědělství jako viceprezident Agrární komory nebo jako náměstek na ministerstvu. Bohužel, nebo bohu díky, moji tři společníci se z důvodu důchodového věku rozhodli své majetkové podíly prodat. A já se musel rozhodnout, jestli taky prodat, nebo se stát jediným vlastníkem a vrátit se domů na Moravu. Po poradě doma vyhrála Morava. Pan ministr Jurečka nadšen nebyl, ale nakonec pochopil moje argumenty a ze služby mě pustil, zbylé dva roky jsem ještě pracoval v jeho poradním týmu. Ale v tuto chvíli veškeré své aktivity věnuji naší společnosti, která je založena hlavně na zemědělské prvovýrobě, mám tu zaměstnaný dva syny a manželku, takže je to takový polorodinný podnik a myslím, že podniky tohoto typu by mohly mít do budoucna zelenou v rámci výroby potravin v České republice.

Biopás vedle pruhu obilnin a lánu kukuřice se stane po sklizni zemědělských plodin útočištěm a potravním zdrojem pro velké množství živočichů, nejen lovné zvěře.

Představme tedy Agrotech...

Hospodaříme na Valašsko-Meziříčsku v katastru obcí Poličná, Branky, Choryně, Lhota a Juříňka, hospodaříme na výměře 1205 ha zemědělské půdy, z toho máme 220 ha trvalých travních porostů a zbytek je orná půda. Zabýváme se pěstováním krmných plodin pro naše zvířata, jsme jedni z mála posledních v okrese Vsetín, kteří chovají prasata. Produkujeme asi 450 tun vepřového masa a jsme také menší chovatelé dojnic – máme jich 180 kusů. Více už jich neuživíme, protože zásobujeme bioplynovou stanicí, která má výkon 1 MW, což je, jako bychom museli ukrmit z naší produkce dalších 1000 krav, takže práce a práce.

Letos v červnu jsme se potkali na pódiu na Ohradě, kde jste přebíral ocenění v rámci soutěže Honitba roku. A to je to, proč jsem vlastně cestoval na Valašsko. Kdy vznikla

Chloubou společnosti a velkým ekologickým přínosem pro zvěř je ozelenění pásů v krajině stromy a keři a také extenzivní sady plodných dřevin.

myšlenka, že byste jako zemědělský podnik příkladným způsobem fungovali v krajině nebo dělali takové úpravy krajiny, aby vyhovovaly zvěři? Což byl základ ocenění Honitba roku...

Zemědělství by mělo vždy fungovat v souladu s přírodou, tedy i se zvěří. U zrodu konkrétní myšlenky byly dotační tituly ze strany Ministerstva zemědělství. Je to podpora aktivit ve smyslu ochrany životního prostředí pro divoče žijící zvěř, a to nejen pro lovnou zvěř z pohledu myslivce, ale obecně, jak říká jeden můj předchůdce, pro veškeré ptactvo nebeské. V biopásech, kterých máme dnes zhruba 100 ha na celé výměře podniku, je žír pro divoče žijící zvířata a ptáky v době, kdy ostatní plocha je hnědá. Je fantastické pozorovat, jak biopásy kypí životem. A mám i zpětnou vazbu, místní lidé, nemyslivci, mne potkávají a děkují, že je dobře, že tu biopásy máme. Nejen, že slouží jako potravní příležitost, ale i krajinu zkrášlují, třeba v době, kdy v biopásech kvetou krásné žluté terče slunečnic. Potravu tam nachází nespočet ptáků, žije v nich mnoho druhů hmyzu, plevelů je tam taky dost.

Máte základní zásady v přístupu k biopásům? A jaké druhy biopásů tu najdeme?

Základem je pro nás pás 12 m široký, tedy na dvě šířky secího stroje, a nepřekročitelnou zásadou je, že se s biopásem nesmí od poloviny června do 15. března následujícího roku vůbec nic dělat, ani mechanicky ani chemicky. Od doby, kdy jsme biopásy začali zakládat, což je deset let zpátky, tak na biopásy nevstoupilo kolo postřikovače. A z hlediska druhů nijak nerozlišuji, říkám biopás, ale oficiálně jsou to podle dotačních podmínek krmné biopásy.

Využíváme dotace, které poskytuje Státní zemědělský intervenční fond a biopásy představují v našem podniku 6 % z celkových dotací, které na zemědělské hospodaření využíváme.

Zakládáte také remízky nebo vytváříte také zelené krajinné prvky, třeba meze?

Jsmo na Valašsku, takže tady těch opravdu velkých ploch není hodně, na druhé straně máme snahu naše větší plochy dělit na více bloků. Nakonec na toto jsou připravována i nová pravidla Státního zemědělského intervenčního fondu. Nicméně v našem případě už mnoho let nazpět je údržba krajiny jako takové, údržba jednotlivých kusů zeleně, naší prioritou. Je to dáno tím, že jsem myslivec a mám snahu naši honitbu, resp. tu část podniku, na kterém hospodařím jako myslivec, udržovat v příznivém stavu pro volně žijící zvěř.

Na náklady podniku také sazíme v krajině hlavně švestky, protože jsme na Moravě, na Valašsku, a švestka je tu dominantní strom pro pochutinu, pro kterou je přece základem pěstování švestek, tedy slivovic! To je naše hobby, na místa, kde není možné zemědělsky hospodařit, máme snahu zasázat stromy.

Ale opatření v krajině jsou důležitá nejen z hlediska úživnosti pro živočichy, ale tady v kopcovité valašské krajině, budou asi důležitá i protierozní opatření?

Protierozním opatřením je zejména způsob hospodaření na půdě jako takové. Základem je obsah organické hmoty. Tu do půdy dostaneme několika způsoby. Klíčové je, aby v jednom roce nebyl opomenut byť jediný hektar. U nás buď ponecháváme slámu, nebo aplikujeme statkový hnůj, nebo založíme porost meziplodiny. Všechny tři metody jsou podle mého stejně účinné v boji proti vodní erozi. Děláme to tak dlouhá léta a erozi nemáme. Na druhé straně eroze, je stará jako zeměkoule. Měl jsem možnost si prohlédnout ve Spojených státech Grand Canyon. Úchvatná scenérie! Přitom tam žádný český nezodpovědný zemědělec nikdy nepracoval.

Jak praktikujete střídání plodin? Asi obojí víme, že v řadě zemědělských podniků

Bestguarder

NOVÁ VERZE PARD NVO08+ LRF
NEJMODERNĚJŠÍ DIGITÁLNÍ ZAMĚŘOVAČ

TYPU DEN / NOC

S LASEROVÝM DÁLKOMĚREM

S DOSAHEM AŽ 600 M

PARD®

CENA JE UVEDENA VČETNĚ DPH.

ZAMĚŘOVAČ
MODEL NVO08+ LRF

CENA: 25 990 Kč
ZOOM: 6,5x AŽ 26x

DOKONALE OSTRÝ OBRAZ, LCD DISPLEJ 800x600 PX,
VYNIKA MALÝMI ROZMĚRY A LEHKOSTÍ!

NOVÁ VYLEPŠENÍ VERZE LRF

- PAMĚŤ AŽ NA 5 ZBRANÍ
- 6 NOVÝCH LOVECKÝCH OSNOV
- FUNKCE OBRAZ V OBRAZE
- LEPŠÍ BATERIE S OCHRANOU
- LASEROVÉ UKAZOVÁTKO A LEPŠÍ FIXACE ČOČKY

THERMVISIA S.R.O.

DISTRIBUTOR PŘÍSTROJŮ PARD
PRO ČESKO A SLOVENSKO

+420 774 108 871

WWW.BESTGUARDER.CZ

osevní postup zrovna nefunguje, střídá se jen kukuřice, obilí, kukuřice, ...

Jsou podniky, které realizují tzv. katastrální osevní postup, jeden katastr je obilovina, druhý katastr je řepka, třetí kukuřice apod. My točíme řepku, pšenici, jarní ječmen, jetel a kukuřici. Děláme i trávy na semeno, takže máme snahu vytvořit krajinu pestrou pro volně žijící zvěř, považuju to za něco, co je potřeba zcela přirozeně udělat a důkazem toho je, že krajina není pustá, že tu zvěř je.

Jak dalece se vás dotkne, kdyby od ledna mělo platit nové omezení maximální velikosti jednoho honu jedné plodiny do 30 ha? Je to pro vás limitující podmínka?

Není to něco, co by nás mělo dramaticky trápit, nás se to dotkne v asi pěti případech honů, ale ty nemají nějaké závratné velikosti, jsou o rozloze asi 35 až 40 ha. My je docela jed-

noduše předělíme pásy jetele, nebo jetelotrávy a zase to bude jen další počín ve prospěch zvěře a přírody. A s produkcí si umíme poradit. Máme přece dost hladových těch živých, ale i betonových krků. Takže to nebude pro nás něco, co bychom nezvládli.

Myslíte si, že současná dotační politika, resp. celý systém, je dostatečně motivující pro zemědělské podniky, aby fungovaly ve prospěch přírody a ve prospěch biodiverzity? Co by se dalo zlepšit?

Zlepšovat se dá pořád něco, ale proces tvorby dotačních pravidel je neskonale složitý, včetně notifikace v Bruselu. Ale já bych chtěl pochválit úředníky Ministerstva zemědělství, že došlo ke změně. Skončila doba, kdy jsme dostávali pouze dotace na plochu obdělávané půdy. Dnes může zemědělec čerpat širokou škálu dotací, a to zejména takových, které podporují diverzitu zemědělské činnosti. Myslím,

že zemědělci se v tomto umí pohybovat a určitě ta část zemědělců, kteří hospodaří v podobných podmínkách, jako my, tedy kdy to není rovina Hané, Polabí nebo jižní Moravy, se v dotačním systému poznávají a dokáží v rámci své zemědělské činnosti diverzitu svého hospodaření s ohledem k potřebám přírody uplatňovat.

Nebylo by třeba více provázat dotace, aby podmínkou dotací pro zemědělskou výrobu bylo to, že příslušný zemědělský podnik udělá něco pro přírodu?

Pokud taková nabídka bude, zemědělec ji bezesporu zváží a pokud ji uzná jako nabídku zajímavou, tak ji i uplatní. Určitě by bylo potřeba takto uvažovat, je to správná a hlavně potřebná cesta. Jsme v situaci, kdy končí jedno funkční období, teď budeme mít dva roky na přechod, protože se nestačila připravit pravidla nová. Ale přitom probíhá velmi intenzivní práce na nových zásadách. Zrovna v pátek máme v Budejovicích u příležitosti Země živitelky velký seminář na téma dotační podmínky 2020 plus (rozhovor probíhal těsně před zahájením výstavy), tam se povede diskuze s ministrem Tománem, s představiteli Fondu a spoustou dalších lidí z vědecké a vysokoškolské obce.

Samozřejmě názory se mohou různit, fakt je ale ten, že dotace, od vyložené plošné dotace typu „tady máš zemědělče 5000 Kč a dělej si s nimi co chceš“, se začínají postupně překlápat do cíleně poskytovaných dotací. A cíleně poskytované dotace jsou vždy za něco a v žádném případě nejsou spojovány s produkcí, třeba ve smyslu, když se zemědělče budeš starat o krajinu, tak dotaci dostaneš.

Uvedu vám drobný příklad našeho hospodaření. My máme nějakých 5 ha v nájmu v Rožnově pod Radhoštěm a pozemky tam sklízíme na seno jako jednosečné louky po 15. 7. To je prostě podmínka nepřekročitelná, jedna seč po 15. 7. tak, aby živočišná společenstva, která v louce jsou, ať už je to hmyz nebo mláďata zvěře, nebyla ohrožena. Toto je samozřejmě přírodě velmi prospěšné.

To jste mne hned přivedl na další otázku – jak je to tady u vás s ochranou zvěře při senosečích, jaká děláte opatření?

Další příklad rozčlenění krajiny, kdy biopás doplňuje zelené krajinné prvky a rozděluje dva intenzivně obhospodařované zemědělské pozemky

Pokud se jedná o mláďata zvěře, tak nás musím pochválit. Před čtyřmi lety jsme přistoupili na cílené plašení srnčat před senosečí, není to plašení chůzí nebo psy, ale plašení pomocí pachových odpuzovačů. Myslivecký spolek nakupuje spreje, zemědělský podnik jim náklady proplácí. Zhruba dva dny před plánovanou sklizní v rojnici 20 m od sebe procházíme louky a stříkáme do porostu pachový koncentrát. Od doby, kdy takto spreje aplikujeme, nám ztráty srnčat klesly o 90 %, ročně jsme posekli na naší výměře 220 ha nějakých 50 až 60 srnčat a dneska jsme někde do pěti, maximálně deseti posečených srnčat. A to už musí být velká směla, aby se to takto událo.

V kampani Záchrana srnčat před senosečí jsme zjistili, že řidiči nebo obsluha strojů ani nevěděli, že takovou škodu dělají, protože nebyli myslivci. U vás jsou zaměstnanci myslivci?

Jsou, a speciálně ten, který seká nejvíce ploch, je dobrý myslivec, takže on ví přesně, kde seká, kde je zvěř, jak má sekat. Ano, i tak se může stát, že je nějaká enkláva, která je nepostižená pachem, může se stát, že dojde ke ztrátě, ale on většinou velmi dobře zná místa a vícekrát za sklizeň zastaví, vynese srnčata do míst, kde nejsou ohrožena. Je to o lidském přístupu a zodpovědnosti.

Zatím jsme se ani nedostali k tomu, jak tady funguje výkon práva myslivosti. Máte myslivecký spolek? Jste jako zemědělský podnik součástí společenstevní honitby?

Firma Agrotech jakožto zemědělský podnik hospodaří na katastru dvou honiteb, jednu užívá Myslivecký spolek Poličná Branky a druhou Myslivecký spolek Stráž Choryně. S oběma spolky máme velmi dobré zkušenosti, v tom jednom spolku jsem navíc předseda a syn dělá mysliveckého hospodáře, v druhém spolku nemáme žádné takové vazby, ale úzce spolupracujeme s vedením spolku. Plus minus to máme ale stejné, to, co v jedné honitbě dělají jedni při ochraně mláďat, tak v druhé části podniku dělají ti druzí. V obou spolcích jsme jako firma členy honebního společenstva z titulu vlastníků půdy. A honební společenstva pronajímají honitbu zmíněným mysliveckým spolkům, kde jsme v jednom se synem členy.

Jak koordinujete činnosti v honitbách jako zemědělský podnik? Pomáhají vám ostatní myslivci třeba při úpravě biopásů nebo při vysazování stromů?

To si vše řešíme vlastními silami jako zemědělský podnik a stěžejní spolupráce je při ochraně volně žijících živočichů. Já jsem velmi rád, že jeden i druhý spolek velmi intenzivně loví černou zvěř. S černou zvěří nemáme problémy, byť se na katastru naší společnosti uloví do 60 kusů ročně, ale je to pořád ve stavu, kdy

jsme schopni škody černou akceptovat. Myslivci se chovají slušně, zvěř skutečně loví tak, jak se lovit má, my se zase jako podnik snažíme zohledňovat osevňovací postupy v rámci konfigurace terénu, nebudeme přece třeba pod les sít kukuřici, aby nám ji tam zlikvidovali divočáci, sejeme ji tam, kde nám škody tolik dělat nebudou.

V případě, že by bylo potřeba vylepšit podmínky k lovu, tak necháte pás v kukuřici?

Určitě, nebo umožníme uživatelům honitby postavit si uprostřed pole sedačku. V minulosti se tu velmi intenzivně prováděly meliorace a v polích jsou studny, tam si mohou myslivci vždy postavit kazatelnu, my jim klidně necháme v kukuřici přístupový pruh. Jsou uprostřed dění a po celou dobu, kdy kukuřice roste a je na poli, mohou myslivci lovit.

Spolupodílí se na úpravě krajiny nějak obce?

S nimi máme velmi bohaté zkušenosti, nejen jako podnik, ale i jako myslivci. Naše kmenová obec Choryně každoročně přispívá myslivcům částkou 10 000 Kč na provoz, takže je to taková hodně vzájemná symbióza mezi myslivci a obcí, ale vlastně i s naším zemědělským podnikem. Byly doby, kdy jsme využívali služeb myslivců při sběru kamení, protože půdy jsou hodně kamenité. Spolupracujeme prostě na dobré úrovni, dalo by se o tom hovořit dlouho a pořád bychom přicházeli na nové možnosti, kdy spolupráce prostě funguje a je to tak jen dobře.

Pořádáte jako myslivci třeba plesy, zábavy, nějaké akce pro děti? Jak vůbec myslivost propagujete?

Když budu hovořit jako předseda spolku, tak máme v obci Choryně ples, který měl letos v únoru už 29. ročník a je velmi oblíbený. Když budu mluvit za část poličenskou, tak příští týden máme dožínky ve spolupráci s obcí, kde součástí dožínky bude výstava zemědělské techniky, takže snaha a spolupráce myslivců, zemědělců a obce je maximalistická a je výhodná pro všechny strany.

Pojďme nyní trochu obecněji. Myslíte si, že by nejen tady mohli lépe spolupracovat zemědělci a myslivci? Jak?

Zlepšovat se dá pořád. Podle mého názoru, pokud bych mohl někomu něco doporučit, tak je třeba vést diskuzi, dialog, ne monolog, pokud se vede dialog, tak v rámci něj se přichází na nové věci, které je třeba řešit. Je důležité, aby zemědělci, obce a myslivci spolupracovali, aby nacházeli společná témata. Platí ono okřídlené, kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody. A mělo by to tak být na

Nosler®

Výhradní zastoupení pro ČR

Výběr z naší nabídky střel pro přebíjení:

Nosler AccuBond

- Pevné napojení pláště na jádro střely
- Vysoká retenční hmotnosti
- Rovnoměrná expanze i při nízkých rychlostech
- Již od **19,80 Kč**

Nosler Partition

- Již přes 65 let slouží jako benchmark pro hodnocení všech moderních střel
- Dvě oddělená jádra pro zajištění spolehlivé penetrace
- Zvláště vhodné pro výkonné navážky
- Již od **18,90 Kč**

Nosler E-Tip

- Bezolovnatá, monolitická střela
- Retenční hmotnosti přes 95%
- Výborná penetrace
- Rovnoměrná expanze
- Již od **23,80 Kč**

VŠE PRO PŘEBÍJENÍ STŘELIVA, LOV A SPORTOVNÍ STŘELBU

WWW.STROBL.CZ

Objednávky, odborné poradenství:
+420 728 760 443, +420 737 923 868

Online: www.strobl.cz
Email: info@strobl.cz

STROBL.CZ s.r.o.
Nová Olešná 39, 37853 Nová Olešná

Při zpáteční cestě jsme se stavili také u místní části Choryňský mokřad, který je největším chráněným územím v okrese Vsetín. Rezervace o rozloze 21,5 ha s ochranným pásmem 15 ha byla vyhlášena v roce 1999. Tuto část honitby obhospodařuje Agrotech společně s ochránci přírody a v žádném případě si prý nedělají naschvály. Myslivecká zařízení využívají k pozorování i ornitologové, všichni žijí ve vzájemné symbióze a v místě se loví, ale jen tehdy, pokud to nenarušuje klid hnízdicího ptactva. Ornitologové lokalitu upravují a starají se o pravidelnou údržbu, Agrotech zase vypomůže v případě potřeby technikou.

venkově všude, zemědělci, myslivci, obce by měli co nejintenzivněji spolupracovat, protože všichni žijí a aktivně působí v jedné společné krajině, všichni mají své zájmy, ale hlavní společný zájem pro všechny je žít ve zdravé, pestré a živé krajině ku prospěchu všech.

Mohu vám jen blahopřát, že se vám to na Valašsku tak daří. Jak vám k tomu přispívá státní správa a okresní myslivecký spolek?

Myslivecký spolek v okrese Vsetín je velmi aktivní, myslím, že celá řada okresů by se mohla přijít podívat, jak se to má dělat. Ono je to dáno taky tím, kdo pracuje ve vedení. Členové mysliveckého spolku, kde jsem předseda, jsou všichni členové ČM MJ a nikdo neuvažuje o tom, že by z ČM MJ odešel.

Okresní myslivecký spolek dělá spoustu prospěšných věcí a jedna z nich je, že velmi dobře a intenzivně organizuje výcvik loveckých psů v okrese Vsetín. Důkazem toho je počet zkoušek, které se v rámci okresu během roku uskutečňují. A myslivec bez psa a honitba bez psa není správná vizitka. Víme oba, že nám zákon ukládá určité množství psů na určitou výměru honitby, ale v případě jak mysliveckého spolku Choryně, tak Branky Poličná jsou počty překonávány několikanásobně a je to ku prospěchu myslivosti jako takové.

Jak vycházíte se státní správou?

My si na obec s rozšířenou působností Valašské Meziříčí, konkrétně odbor myslivosti, nemůžeme stěžovat. Vyhoví nám v našich požadavcích a netvoří nebo nevytváří nám nějaké nepřekročitelné podmínky. Víceméně nás nechají pracovat a my jako myslivci jsme za to vděční. A když budu hovořit jako jednatel

zemědělské společnosti, tak s tím taky nemám žádný problém, protože volně žijící zvěř nám nezpůsobuje škody, které by nebyly ze strany zemědělce akceptovatelné.

Konečně se dostáváme ke zvěři...

Naší nejdůležitější zvěř je zvěř srnčí. Já bych se podepsal pod slova prof. Nečase, který dokázal o srnčí zvěři krásně psát, jeho knížky miluju a já osobně srnčí zvěř taky miluju. Pravda, nedosahujeme žádných závratných hodnot, ale za posledních dvacet let máme několik bronzových a dva stříbrné srnce, takže to je snad důkaz toho, že to tak špatně neděláme. Úživnost honitby je na slušné úrovni a je to taky práce zemědělců, kteří na plochách pracují.

Pak tady máme černou zvěř, ta je přítomna všude, ale není to v míře neúměrné.

Začíná se dostávat do naší oblasti zvěř daňčí, která bude možná brzo problém, daňků je čím dál víc.

Taky jsme v podhůří Beskyd a kousek od Oderských vrchů s vynikajícím chovem jelení zvěře v honitbě Libavá. Proto k nám občas zavítá nějaký jelen nebo laň. V minulosti bylo této zvěře více, ale jen do doby, než se otevřela dálnice mezi Hranicemi a Ostravou. Dálnice téměř zamezila migraci libavské zvěři.

Když jsem jel z Valašského Meziříčí domů, tak jsem ve vlaku přemítal, proč nemůže taková výborná spolupráce mezi myslivci a zemědělci fungovat všude. Odpověď je ale vcelku prostá – funguje vždy tam, kde je jednak zemědělec člověk hodný svého jména, není to „jen podnikatel v zemědělství“, navíc když je zemědělec půlkou duše i myslivec. Pak je spolupráce vcelku jistá. Není třeba tedy jít spory mezi myslivci a zemědělci, není třeba poukazovat na neschopnost a nedostatky jedné či druhé strany, jak je vidět na příkladu Agro Poličná, lze se velmi konstruktivně domluvit. Mít na vědomí vždy to, že žijeme v jedné krajině, v jednom společném prostředí, kde se nemusejí naše zájmy negovat či křížit, naopak se mohou velmi výhodně podporovat ve vzájemně výhodné dlouhodobé symbióze.

připravil Jiří KASINA

Normovanou máme pouze srnčí zvěř, zajíce a bažanty. Jsou tu také sluky, rozmáhají se holubi hřivnáči, těch je čím dál víc, ale ti se neloví. Přitom holubí pečínka je velmi chutná, ale mladé maminky asi nechtějí škubat.

Letos se kupodivu zvedl počet drobné zvěře, ale nebude to dosahovat počtu lovených kusů v době, kdy jsem v roce 1976 začínal, ale jsou vidět víc zajáci, odchováváme také 500 bažantů ve voliérovém chovu a máme s tím bohaté zkušenosti, děláme to 40 let.

Ročně nakupujeme 400 až 420 kohoutů a 50 slepic, slepice v březnu pouštíme do honitby. Je pravda, že část slepic padne za obětí predátorům, ale vždy některá zasedne. Pak, když honitbou procházíte a potkáte rodinku bažantů zvěře, je to nádherný pohled a vůbec nelituje me prostředků, které do odchovu vložíme. Za to jsme hodně vděční a opravdu bažanty v divoké populaci máme.

Bažantnice je v režii mysliveckého spolku?

Ano, Agrotech jen přispívá krmením, necháme namíchat krmení, protože nám jezdí pojízdná míchárna dělat krmené směsi pro prasata a pro skot, tak nám namíchá i krmení pro bažanty. Děláme svoji směs z prvotřídních surovin. Když v druhé polovině listopadu pořádáme bažantí hon, tak lovíme kohouty, kteří mají i 40 cm dlouhé klíny, je to létavá zvěř a všichni z toho mají dobrý pocit.

Pojízdná míchárna nám dělá směs i pro zimní krmení srnčí zvěře, každý rok zkrmíme 50 až 60 metráků. Základem směsi je oves, pšenice, kukuřice a nějaké premixy. Agrotech dodá suroviny a myslivci to uhradí, ale nemalá část té úhrady se děje formou brigád.

A co predátoři? Lišky, psiáci?

Tak naštěstí psiáci se k nám ještě nedostali, to je obrovská deviza. Lišek máme přiměřeně, lovíme 25 až 40 lišek ročně a samozřejmě kuny, to je fenomén. Bohužel, dnes už není to, co pamatuji z mládí. Když manželka myslivce neměla kolem krku liščí nebo jiný kožešinový límeček, tak to byla pro manžela myslivce ostuda. Když se střelila na honě liška, tak byl úspěšný lovec šťastný a byl ochoten platit celé hospodě celý večer. Dnes, když se uloví liška, tak ji nikdo nechce.